

Să presupunem că nu eu scriu acest poem

Bine. Să presupunem că nu eu scriu acest poem.

Eu doar îl citesc așa cum l-ar citi oricine

 îl găsește din întâmplare.

(Toate poemele sînt scrise de altfel de cei ce le citesc).

De fapt îl descoperă pur și simplu precum eu atunci o atît
de plăpîndă

 floare de colț unica după atîta urcuș pitită sus pe stîncă

 chiar deasupra unui hău fără fund

 în care vedeam limpede doar pietricele acelea albe, mi-
nuscule cum se mișcau

 la vale încet pe o pajiște verde

 eram toți cinci acolo pe versantul de vest

 Corondiș din munții Rodnei

 familia Baltag el însuși în față și cei doi fii cu mama lor

 după

 eu căutam neslăbit cu ochii cărarea de pe urma pașilor lor

 chiar pe buza canionului în timp ce

 scriam acest poem fără să știu

 și îl pierdeam apoi

 roua de dis-de-dimineată

 de-o clipă

 o soarbe deodată soarele nemilos

 totul

 se uită spre a fi citit din întâmplare.